

Landinspektørerne vanskeligt, i de fleste Tilfælde umuligt, kunne sætte Skellet, hvor Skellet er. Jeg vilde derfor gerne, at en saadan Ændring blev tilføjet i Paragraffen, at der skulde findes 3 faste Terrainpunkter udenfor.

Det har hidtil været saadan — der har været klaget over det ogsaa i Dag af de Talere, som have haft Ordet —, at forskellige Ejendommers Udstykning har været meget vanskelig paa Grund af Klassificeringsbestemmelserne. Det er sikkert mange Gange umuligt for en Landinspektør at bestemme forud, hvilken Klasse Jorden skal sættes i; der skal mange Gange foretages vidtløftige Boniteringer og store Foranstaltninger først, og saa naar alt det er bekostet, faar Ejeren muligvis den Besked, at hans Ejendom ikke kan udstykkes, der er for meget boniteret Areal, og den kommer op i for høj en Klasse. Det var derfor ønskeligt, om vi ved nuværende Revision af Loven af 1897 kunde faa ikke alene de Forbedringer ind, som den ærede Landbrugsminister har foreslaaet, men ogsaa faa den noget uddybet. For øvrigt kan jeg slutte mig til adskillige af de tidligere Udtalelser og skal ikke gentage dem her, men jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Overvejelse og ønsker, at vi kunne faa noget ud af det, og beder Ministeren og det kommende Udvalg, at der maa blive taget Hensyn til de Ændringer, jeg har antydet.

N. Jensen: Naar jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, er jeg i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig kort, fordi jeg i alt væsentligt er enig i de faldne Udtalelser. Der er gaaet den Traad gennem alle de faldne Udtalelser, at vi skulle gøre det saa let og bekvemt som muligt at komme til at udstykke Jorder, og jeg tror heller ikke, man kunde tage fejl af, at dette Tings Mening absolut maatte gaa i denne Retning. Selvfølgelig maa der være en Grænse for den mindste Udstykning, deri kan jeg være enig med det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen), men jeg tror ikke, det er nødvendigt, at Grænsen sættes efter Hensynet til Kørselspligten, Hovedparcellforpligtelsen, som skal vise sig gennem Kørsel. Deri er jeg enig med det ærede Medlem for Viborg: Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), at det er et af disse Standpunkter, der ere overlevede. Det maa vi bort fra, dette Grundlag bliver ikke benyttet i nævneværdig Grad i ret mange Kommuner. Man foretrækker

i mange Tilfælde at lade Kørsler foretage ved lejede Folk. Det bliver ogsaa meget mere ligeligt, naar det sker paa den samlede Kommunes Bekostning, end naar man sætter en bestemt Grænse, der nu er rykket ned fra 1 Td. Hartkorn til 6 Skpr., thi saa kan der være en Mand, som sidder med 5 Skpr., der har bedre Raad til at foretage disse Pligtkørsler end den, der har det lovbestemte Areal. Nu maa vi haabe efter den ny Fordeling af Skatterne, at vi komme til at ramme mere, hvor Evnen er til at svare Skatten. Jeg finder, at det er det naturligeste, og derfor har det glædet mig at høre, at man har slaaet til Lyd for denne Sag og er kommen bort fra den tidligere Opfattelse; jeg er fuldstændig enig deri.

Jeg har altsaa den Opfattelse, at Fremtidens Landbrug tilhører de smaa i Samfundet, og der er jo ikke Spørgsmaal om, at den Mand, som sidder og ikke har mere, end han selv kan overkomme med ringe Hjælp til, faar meget mere ud af sin Ejendom end den, som skal benytte fremmede, selv om han har det ordnet nok saa godt. Men paa den anden Side skal jeg være villig til at erkende, at det gaar maaske ikke an at gaa alt for langt ned — og Bestræbelserne her i Tinget ere jo ogsaa med Hensyn til Husmandslodder gaaede i Retning af at gøre disse større i Stedet for at gøre dem mindre — uden at jeg derfor just vil slutte mig til den Grund, som det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen) angav, at under nedadgaaende Konjunkturer ville de mindre Landbrugere være daarligere stillede end de større. Jeg har tværtimod den Opfattelse, at dette ikke er Tilfældet; jeg mener, at hvis der er nogen, som da vil klare sig, er det de mindre; de ville klare sig fremfor de største Landbrugere, vel at mærke, naar Skatten er fordelt lige i Forhold til Evnen. Jeg kunde have ønsket, at man var kommen endnu videre, end Tilfældet er her i det foreliggende Forslag; men maaske der ved nærmere Forhandling, naar Udvalget vil tage det under velvillig Overvejelse, kan blive Lejlighed til at komme et Skridt videre.

Der er jo talt om de forskellige Klasser af Jorder. Jeg skal ikke komme ind paa Gentagelser overfor dette Forhold, men man kunde tænke sig, at der kunde være Grund til her at aabne, om jeg saa maa sige, en Ventil; thi Jorderne ere jo ikke ens overalt i hele Landet. Der er nemlig stor Forskel paa Jorderne i Jylland og navnlig i Jyllands daarligere Egne